Conferinţa D-lui Ion I. Moţa la Brăila

— „Statul Naţional" —

Duminică 20 Oct. a. c., D-l Ion I. **Moţa** a ţinut o conferinţă la Teatrul Comunal din **Brăila** în beneficiul unei construcţiuni şcolare. D-sa a tratat **problema Statului Naţional.**

Acceptând definiţia care vede în naţiune un popor ridicat la starea de conştiinţă a naţionalităţii sale, trebue totuşi să constatăm ca problemele ridicate de legea naţionalităţii nu sunt caracteristice numai vremurilor moderne, nici nu s'au ivit abia în veacul al 19 lea. De exemplu în **Ardeal**, cu mult înaintea veacului al 19-lea, multe reguli sociale erau determinate de criteriul naţionalităţii etnice în virtutea căruia se îndreptăţea populaţia românească nu pentrucă în organizarea feudală ea ar fi fost clasată într'o anumită categorie, ci pentrucă ea era românească. Ungurii, Saşii, Secuii, aveau, în virtutea naţionalităţii lor, privilegii.

Deşi problema naţională e veche, ea poate totuşi constitui un subiect actual pentru o conferinţă deoarece ea e veşnic nouă, însoţeşte pretutindeni viaţa în noile ei forme şi manifestări.

Problema unui Stat naţional nu este o modă trecătoare a a veacului de acum, depinzând de capriciul gustului actual al lumii, şi care ar putea dispărea mâine înlocuită de un alt gust de o altă modă. Această problemă, odată popoarele ajunse la conştiinţa naţionalităţii lor, se impune omenirii ca un cadru din care ea nu poate eşi, deoarece rădăcina problemei este într'o lege naturală, legea naţionalităţii. Nu depinde de voinţa noastră de a accepta, sau a repudia o lege naturală. Ea ni se supune, bună sau rea, cu puterea impecabilă a oricărei legi a naturii. Şi îşi face cu atât mai aparentă forţa sa, cu cât se crează contraste adică situaţiuni cari încalcă această lege şi cari provoacă imediata ei reacţiune şi biruinţă. După cum legea gravităţii poate trece neobservată, cât timp e respectată, dar îşi demonstrează forţa îndată ce e nesocotită, tot astfel legea naţionalităţii se evidenţiază atunci când e încălcată.

Deşi azi conştiinţa publică românească nu are mare nevoe a i se demonstra existenţa acestei legi, de a i se dovedi naţiunile există şi nu se poate concepe o viaţă a omenirii în afara formelor naţionale, totuş se poate viza venirea unor vremuri în care, dispărând naţiunile, să existe un singur neam omenesc, şi că, mai ales, e absurd a susţine că azi ar exista o comunitate românească în care se disolvă naţionalitatea etnică a diverselor minorităţi din ţară, comunitate în care aşa dar, nu poate exista o problemă minoritară, — totuşi vom expune o nouă dovadă a existenţii legii naţionalităţii ca supremă lege determinând viaţa oamenilor. Dovada aceasta, cum spuneam, o găsim mai uşor în situaţiunile cari înfrâng legea.

O astfel de situaţiune şi dovadă ne-o oferă astăzi din nou evenimentele atât de palpitant actuale în legătură cu Liga Naţiunilor ca supra— Stat, care să impună o disciplină mondială unitară tuturor popoarelor lumii, înglobate într'o unitate supranaţională, — porneşte dela negarea legii naţionalităţii, porneşte dela admiterea existenţei unei unităţi vitale politico-sociale a omenirii, alta decât naţiunea. Iar o asemenea unitate supranaţională nu există. Omenirea nu e decât o alăturare de naţiuni, organisme proprii. Omenirea nu e un organism universal independent, cu un spirit propriu al său, cu finalităţi altele decât finalităţile naţionale, susceptibilă de o organizare juridică şi politică după regule proprii mondial-omeneşti. Conferenţiarul face o detailată analiză a organizării tehnice a **Soc. Naţiunilor** conchizând că, aşa cum se dovedeşte cu ocazia diverselor conflicte internaţionale pe care vrea să le reglementeze autoritar Soc. Naţiunilor, în toată fiinţa Ligii nu pulsează nimic altceva decât interesele naţionale proprii ale fiecărui membru care urmăreşte nu împlinirea idealului Soc. Naţiunilor ci realizarea, prin această Societate, a intereselor naţionale chiar atunci când ele sunt contrarii pactului. Liga Naţiunilor nu e, în fapt, decât o alianţă a unor state, menită a realiza, sub masca realităţii, propriile lor interese naţionale. Juridiceşte şi ca instituţie de supra-stat, stăpânită de un nou spirit, spiritul mondial al Genevei, ea a dat un faliment complect. **Anglia**, cu atitudinea ştiută în conflictul **italo-abisinean**, nu de dragul Pactului Ligii, ci pentru apărarea intereselor naţionale engleze. Ea n'a intervenit în războiul Sud-american sau în cel asiatic, nici cu ocazia războiului ruso-polon, deoarece interesele britanice nu i cereau intervenţia, deşi Pactul ar fi obligat-o să intervină. Iar Franţa are atitudinea filo-italiană nu din adversitate contra Pactului, care ar cere imediata sancţionare a Italiei, ci pentrucă obligaţiile luate de Franţa în acest pact n'au nici o importanţă în faţa intereselor naţionale franceze care cer menţinerea prieteniei italiene contra Germaniei. Iată aşa dar cum o instituţie creată pentru a se suprapune naţiunilor nu isbuteşte decât să ne dovedească încă odată prin falimentul ei, atotputernicia legii naţionalităţii.

Ne conformăm oare noi Românii acestei legi a naţionalităţii, care se vădeşte astfel a fi axa pe care se sprijineşte viaţa oamenilor?

Statul românesc actual, deşi Constituţia îl numeşte naţional, este şi el o negaţie a legii naţionalităţii. Mai ales din două punte de vedere: ignorează etnicitatea şi în rândul al doilea, prin organizarea democratică, descompune organismul naţional şi buna rânduială a vieţii colectivităţii naţionale. Ambele aceste neajunsuri dezastruoase ale Statului democratic îşi au origina în erorile filosofiei politice a revoluţiei franceze, în conceptul de cetăţean etniceşte incolor care înglobează în aceiaşi categorie juridico-politică pe toţi cetăţenii ţări indiferent de naţionalitate, şi în rândul al doilea, în eroarea egalitarismului absolut luat ca bază de constituire a ocârmuirii unui Stat.

Fără a putea da aci detaliile acestei expuneri însemnăm concluziile conferenţiarului; în România de azi, cu respectarea Constituţiei actuale intemeiată pe conceptul-cetăţean, nu se poate concepe o politică de romanizare a oraşelor. Nu există, juridiceşte, o putinţă de a se recunoaşte în Statul actual, o problemă jidovească. Căci jidanii, Ungurii şi ceilalţi străini sunt, juridiceşte, R o m â n i. Nu se poate instaura numerus clausus, nu se pot lua măsuri cari, în virtutea discriminării între Români şi străini, să constitue o acţiune de apărare a noastră contra invaziei jidoveşti. Va rămâne ca o pată grav compromiţătoare pentru Dreptul public actual această absurditate a unei structuri juridice care neagă cele mai esenţiale şi vitale probleme ale colectivităţii: juridiceşte azi nu există o problemă jidovească deşi un neam întreg sta pe pragul prăpastiei din cauza nesoluţionării acestei probleme juridiceşte „Ica„ poate să colonizeze liberă Basarabia cu jidani, cu sprijinul guvernului, aşa cum o face, cât timp aceşti jidani sunt cetăţeni români, Ba chiar „Ica", această organizaţie mondială de colonizare jidovească merită recunoştinţa naţională a Statului actual, întărind o parte a populaţiei „româneşti", juridiceşte româneşti.

In cea de a doua problemă, Statul democratic negând diferenţierea, erarhia, natura disciplinată şi neegalitară a unui organism naţional şi punând tot temeiul organizării pe votul egal, implică demagogia şi ridicarea la conducere a celor cari capteazǎ massele cu mijloacele bine cunoscute şi singurele eficiente până acum, şi astfel desorganizează structura organică a naţiunii, disvoltă erarhia şi disciplina, lasă liberă ofensiva străinilor şi duce la ruina colectivităţii româneşti atât materială cât şi spirituală.

Ce este de făcut?

Trebue să revenim la o organizare de Stat care să respecte legea naţionalităţii, atât în ceeace priveşte diferenţierea populaţiunii după criteriul etnicităţii (neîngăduind străinilor drepturi dincolo de limita unde încalcă drepturile naţiunii băştinaşe româneşti), cât şi în privinţa re-organizării Statului pe bază de erarhie, disciplină şi colaborare echilibrată între diferitele categorii naţionale.

Statul de mâine, Statul legionar, trebue să fie **un Stat—catedrală**: *în locul egalitarismului democratic, care duce la anarhie şi lupte între categorii, la nedreptăţi sociale şi disoluţie, acest Stat nou, având la bază despărţirea Românilor de străini în categorii periodice diferite, trebue să fie o unitate de echilibru şi colaborare între toate categoriile sociale şi naţionale româneşti, o armonie de sprijin reciproc într'o singură unitate, aşa cum o catedrală e o suprapunere de cupole şi de elemente separate aduse la o stare de sprijin reciproc, constituind marele echilibru de forţe disparate, marea unitate înălţată spre cer, spre Dumnezeu, spre marile finalităţi ale vieţii.*

Dar spre a ajunge aci, trebue învins cuceritorul străin de astăzi, unit cu politicianul interesat, care sunt stăpâni pe uriaşa forţă tehnică a Statului şi sunt gata să reprime cu nepăsare şi cruzime, orice încercare de învoire.

Un singur lucru ne poate scoate din acest greu impas: atitudinea sufletească, renaşterea virtuţilor eroice de sacrificiu pentru ideal. **O oaste gata de moarte poate fi ucisă, dar nu biruită.** *Căci moartea unei oşti de viteji, cari cad într'o luptă sfântă pentru neam şi dreptate, o asemenea moarte înseamnă asigurarea cea mai bună a victoriei. Căci niciodată o forţă adversă, oricât de organizată tehniceşte, n'a putut rezista, atunci când apăra o nedreptate, în faţa puterii enorme a sacrificiului celor înfrânţi în lupta pentru ideal şi adevăr.*

Risipă de fonduri la Prefectura Jud.

Cetatea Albă

Rugăm pe D-l Ministru de Interne să ordone cât mai urgent o anchetă ad-tivă la prefectura jud. Cet.-Albă asupra risipei de fonduri ce se face acolo.

1) Pe baza cărei legi s'au dat sub formă de împrumut pe timp de 30 ani următorilor funcţionari:

Subprefectului I. Georgescu lei 400.000. Şefului serv. adm. Nicolau lei 300.000. Şefului serv. central Bănescu lei 300.000, sume cu cari şi-au făcut case în Cetatea-Albă şi fac un superb lux.

2) Dece nu se aplică legea cumulului şi următorilor funcţionari.

a) A. C. Nicolau, retribuit cu 8000 lei pe lună, i se mai plăteşte o diurnă lunară de 3000 lei ca secretar al cons. judeţean.

b) Gh. Bănescu, retribuit cu 8000 lei pe lună, i se mai plăteşte o diurnă lunară de 2100 lei, ca îndemnizaţie de transport pe distanţa de 300 m. dela prefectura de judeţ până la Adm. Financiară,

c) Inginerul Harnisenul 3000 lei lunar.

d) Inginerul Niclevici 2000 lei lunar.

e) Inginerul Milanic 2000 lei lunar.

f) Inginerul Cevdari 3000 lei lunar, sume primite pe lângă salariile lor lunare.

3) Ce servicii aduce judeţului D-l Cazacin, retribuit la 4000 lei lunar, post înfiinţat pentru forma dată în bugetul prefecturei pentru căpătuirea acestui trepăduş, politic.

Cum pentru săracii cari cerşesc ajutoare la prefectura de judeţ nu se găsesc fonduri şi pentru căpătuirea celor de mai sus a fost umflat şi apoi secătuit bugetul prefecturei de judeţ Cetatea Albă!?.

I. V.

Ziarişti, comunişti sau măturători de stradă?

Toată lumea ştie că presa din Basarabia este acaparată de anumiţi minoritari străini de neamul şi credinţa noastră, Se ştie, mai ales se simte, că cele noua cotidiane ce apar în limba rusă, dar scrise de jidani constitue o adevărată pacoste pentru moldovenimea dintre prut şi Nistru, Se mai ştie că tot această presă minoritară tună şi fulgeră, zilnic, împotriva a tot ce este românesc pe meleagurile Basarabiei: atitudinea acestei prese de şantaj şi scandal se poate compara cu cea mai ofensătoare obrăznicie jidovească.

Dar cine nu ştie că ziarele minoritare, instalate—cu tot confortul—în Palatul primăriei municipiului Chişinău (unde nu prea plătesc nici chirie, nici lumină, nici impozite) sunt subvenţionate de politicanii „scumpei" noastre democraţii!? Data aceasta vom demasca sistemul întrebuinţat de şacalii panfletelor minoritare pentru a-şi prelungi existenţa.

Am scris bazaţi pe dovezi incontestabile, că presa minoritară din Chişinău este în slujba Moscovei, iar aşa zişii ziarişti sunt cei mai înverşunaţi duşmani ai românismului şi, în acelaş timp, dovediţi agitatori comunişti. Afirmaţiunile noastre din trecut se confirmă cu prisosinţă astăzi, când, datorită „prieteniei" cu bolşevici, ziariştii minoritari închină coloane întregi propagandei comuniste—*fără a se intimida de foarfecele cenzurei.*

Cu alte cuvinte, până astăzi, ştiam că ziariştii minoritari din Chişinău sunt, în acelaş timp, şi devotaţi adepţi ai marxismului.

Nu ştiam însă că ziariştii-comunişti, cari otrăvesc viaţa românească în această provincie, mai au şi o a treia calitate. Datorită unui binevoitor de la primăria municipiului Chişinău, aflăm că absolut toţi gazetarii dela gazetele evreo-ruse *primesc salarii dela primărie, fiind trecuţi în rândul* **măturătorilor de stradă.**

Mărturisesc, cu toată sinceritatea, că eram în stare să jur că ziariştii minoritari din Chişinău sunt gata la orice: *la agitaţii subversive, la şantaje de tot felul, la revoluţie comunistă— dacă vreţi*; nu-mi închipuiam însă să fie atât de porcoşi încât să jefuiască primăria cu salarii lunare de măturători, *fără să mature!*

Şi cu toate acestea, informaţia corespunde în totul realităţii. Iată cum stau lucrurile:

Primăria Chişinău a fost, este, şi cine ştie cât va mai fi, condusă de minoritari; *atât conducătorii politici cât şi mai ales funcţionarii.* Aceştia, după cât ne informează un fost demnitar al municipiului, au înţeles întotdeauna să se pună bine cu presa locală: *direcţiunile ziarelor au primit şi primesc apartamente* precum şi subvenţii, sub diferite forme: Reporterii şi redactorii, mici şi mari, sunt salariaţii primăriei. Şi ca să nu fie bătător la ochi, gospodarii municipiului, au găsit cu cale să-i plătească dintr'un fond special, prevăzut în buget.

In bugetul primăriei, la art. 97 se spune „*Fondul global pentru angajarea lucrătorilor, măturătorilor şi a altui personal cu ziua*", *Lei 1.622.640.* Din acest fond, ne asigură informatorul nostru, sunt plătiţi gazetarii-evrei-comunişti din Chişinău.

Spre o mai bună edificare a opiniei publice, socotim că d. ministru de Interne are datoria să ordone o anchetă la primăria Chişinău, pentru a stabili cine dintre *conducători* este vinovat de acest jaf din averea comunală.

Tot cu această ocaziune se va mai putea stabili, cu precizie, dacă în adevăr ziariştii minoritari din Chişinău îndeplinesc şi „*funcţiunea*" *de măturător de strada*, pentru care sunt plătiţi.

Aşa stând lucrurile să nu surprindă pe nimeni obrăznicia ziarelor minoritare din Basarabia: *de la măturători de stradă, ne putem aştepta la ori ce..*

Grigore Filip

Nereguli la Chestura Cetatea-Albă

Cet. Albă. — In cursul lunei Aprilie 1935 s'a reclamat parchetului local de către măcelarul **Iosif Ghilaş** faptul că ar fi fost păgubit de suma de lei 80.000, valoarea alimentelor ce a furnizat funcţionarilor chesturei, contra bonuri garantate de fostul chestor Gh. Comşa şi şi comisarul Lisievici.

Faptele s'au petrecut astfel:

Pe luna Decembrie 1934, nu s'a plătit la timp salariile funcţionarilor şi pentru a-şi procura cele necesare de sărbătorile Crăciunului au luat cu bonuri alimente de la susnumitul măcelar.

La salarul pe luna Ianuarie 1935 s'au plătit şi pe luna Iunie, s'au reţinut sumele datorate măcelarului Ghilas, însă nu s'a achitat acestuia datoria.

Fostul Chestor Gh. Comşa, în calitatea ce avea la acea dală a luat din suma reţinută 40 000 lei sub formă de împrumut, pentru câteva zile dela comisarul Lisievici, care avea asupra sa suma reţinută, deoarece el ridicase bonurile funcţionarilor de la Ghilaş şi dăduse un bon pe suma totală, semnat de el.

Din suma rămasă asupra lui Lisievici, a mai luat 10.000 lei şi comisarul Constantinescu, secretarul chesturei, sub aceeaşi formă.

Fiind presat comisarul Lisievici de către măcelar, acesta a cerut banii lui Comşa şi Constantinescu — aceştia au amânat mereu restituirea sumei până ce chestiunea a ajuns la parchet.

Comisarul Lisievici a fost arestat, iar Comşa şi Constantinescu au rămas liberi putând face presiuni şi instrui personalul poliţiei, care cunoştea chestiunea să nu declare contra lor.

Comisarul Lisievici a fost suspendat şi deferit justiţiei, iar contra celor doi poliţişti vinovaţi nu sa luat nici-o măsură.

Cerem D-lui Ministru de interne s'ă ordone o nouă cercetare, care să se facă după mutarea acestora din chestura Cet.-Albă.

I. Vlădoiu.

Descoperirea unei excrocherii de 12 milioane în Basarabia

— Obştia ţărănească „Pogoneşti" escrocată cu 12 milioane lei. — In baza unei procuri dată de . . . morţi avocatul Gh. Negoescu, având concursul „unor funcţionări" dela Casa Naţională de Economii şi Cecuri Poştale, reuşeşte să ridice milioanele dela Ministerul de Finanţe. — Complicitatea unor oameni „mari" —

Se ştie că Basarabia a fost şi este câmpul de operaţie al tuturor excrocilor. Este încă proaspătă amintirea faimoaselor excrocherii, comise de o bandă jidovească (în numele blestematei prese iudeo-comuniste) ajutată de toate stârpiturile politicianilor falsei democraţii. cu ocazia organizării aşa ziselor expoziţii.

Tot ce s'a petrecut până acum în materie de excrocherie, sunt adevărate găinării faţă de excrocheria, în stil mare, descoperită recent.

Iată despre ce este vorba:

Asociaţia nemţilor colonişti „Pogoneşti" jud. Cahul, avea un proces cu Statul român, referitor la exproprierea unei moşii de 4000 ha.

Pentru apărarea intereselor, asociaţia a angajat pe d-l avocat Gh. Negoescu din Bucureşti, str. Belgrad Nr. 9.

Câştig de cauză

Avocatul **Negoecu**, lucrând în numele asociaţiei **„Pogoneşti"** a obţinut de la statul român, prin **Ministerele de Agricultură şi de Finanţe**, recunoaşterea drepturilor acestei asociaţii asupra pământului expropriat. Câştigând în favoarea asociaţiei, suma de lei 11.562.300 reprezintând drept daune pentru lipsa de folosinţă a moşiei **Pogoneşti**, pentru intervalul de timp 1919—1924, cât timp asociaţii colonişti n'au folosit acea moşie, ea fiind în litigiu cu Statul român, pentru expropriere.

Nemţii colonişti, mulţumiţi că şi-au recâştigat cele 4000 ha., au achitat avocatului Negoescu circa 6.000.000 lei, ca onorar de avocat.

Avocatul Negoescu n'a comunicat asociaţiei că, în afară de restituirea terenului expropriat, li s'a acordat despăgubiri de 11.561.3000 lei.

Morţii dau procură!..

Pentru încasarea sumei de aproape 12.000.000 lei, fără ştirea asociaţiei, avocatul Negoescu a plăsmuit o procură, graţie căreia, prin fraudă, a ajuns în posesiunea întregii sume de bani.

Cum a operat:

Asociaţia nemţilor colonişti „Pogoneşti", fiind compusă din 49 membri coproprietari ai moşiei, încasarea sumelor de bani cuveniţi de la Stat nu se putea face decât pe baza unei procuri speciale, semnată de toţi coproprietarii.

Avocatul Negoescu, cu scopul bine determinat de a-şi însuşi banii, ştiind că 18 persoane din asociaţie sunt morţi şi că pe urma lor au rămas moştenitori legali, fără să încunoştiinţeze pe membrii asociaţiei, plăzmueşte o procură pe care o autentifică la notarul public Ion Văluţă din Chişinău, sub Nr. 216 din 23 Iulie 1932.

Cum s'a putut elibera o asemenea procură, rămâne să ne spună d-l notar I. Văluţă, care a autentificat procura, deşi 18 semnatari erau morţii de 10—15 ani. Cert este că absolut toate semnăturile din procură sunt falşe, întru cât nici unul din coproprietarii moşiei, chiar şi cei în viaţă, n'au fost în biroul d-lui notar I. Văluţă.

Iată numele morţilor, semnaţi pe procură: **Saval Mihail, Tetz Cristian, Sackmann Adam, Kinţler Iohannes, Schlenker Friedrich, Necker Johannes, Deiscle Mihail, Matt Friedrich, Rauchenbergher Friedrich, Hildebrandt Ludwig, Richter Christian, Chemie Danil, Seefried August, Ratt Christian, Schneck Iacob, Ritmiller, Wolf Friedrich, Bauman Reinhold.**

Complicitatea C. E. C.

In baza acestei procuri, avocatul **Negoescu** *s'a prezentat la* **Ministerul de Finanţe,** *unde în numele asociaţiei* **„Pogoneşti"** *a cerut plata sumei de 11.562.300 lei, dar a fost refuzat de către dl. director* **Ioan Boambă, de la contabilitatea generală a Ministerului de Finanţe,** *care a atras atenţia av.* **Negoescu** *că banii se pot plati numai în baza unei* **procuri speciale** *cu menţiunea precisă că asociaţii cunosc faptul că au de primit de la Stat suma de mai sus şi cu specificarea ordonanţelor de plată.*

Văzând că nu-i reuşeşte această manoperă de excrocherie la Min. de Fin., avocatul **Negoescu,** *prin împrejurări misterioase, reuşeşte să facă un împrumut de Lei 5 mil. la* **Casa Naţională de Economii şi Cecuri Poştale** *(C. E. C.), unde se deschide pe numele asociaţiei* **„Pogoneşti"** *contul Nr. 1086, fără nici o împuternicire din partea nemţilor colonişti, sub garanţia ordonanţelor de plată ale Ministerului de Finanţe, ce urmau a fi încasate de către colonişti, direct, sau prin procură specială.*

Cu concursul „binevoitor" al unor funcţionari de la C. E. C. *se încasează—ulterior—direct de către C. E. C. de la Ministerul de Fin. suma de lei 11.562.300, din care C. E. C.-ul reţine suma împrumutată de lei 5 mil., iar restul banilor se eliberează av.* **Negoescu.**

Sesizarea Parchetului.

Membrii asociaţiei „Pogoneşti", aflând, întâmplător, despre această excrocherie, au făcut o reclamaţie la Parchetul Trib. Lăpuşna, la care au alăturat o serie de acte originale din care se constată escrocheria şi falsul avoc. Negoescu, în complicitate cu „binevoitorii" de la C. E. C., un oarecare Filip Almendingher din Chişinău şi, desigur, „cineva" de la Ministerul de Finanţe.

Parchetul de Lăpuşna, după cât suntem informaţi, a repartizat reclamaţia la cabinetul III de instrucţie.

„Cum ne ajută ţărăniştii".

Faţă de această nemaipomenită escrocherie (nemaipomenită în Basarabia, căci în restul ţării—slava D-lui—avem: Skoda, Vasilescu cu devizele, Madgearu cu galoşii şi peştele sovietic, etc.) din care a eşit păgubită o obşte de ţărani muncitori, se face o tristă constatare: oamenii ticăloasei democraţii, care se laudă pe la toate răspântiile că nu mai pot de dragul ţăranilor (cum face de exemplu blagoslovitul dobitoc al Basarabiei, cunoscut sub numele de Prostelion Halipapălapte) sunt pur şi simplu cei mai înverşunaţi exploatatori ai ţărănimei basarabene; căci să se ştie, av. Gh. Negoescu este fruntaş naţional ţărănist, iar notarul public I. Văluţă care a autentificat semnăturile unor oameni morţi, este deputat naţ.-liberal.

Unul dintre ţăranii păcăliţi ne spunea între altele: „Iată cum ne ajută ţărăniştii; după ce le dăm votul şi le mai plătim şi onorarii grase, pentru serviciile ce ni le fac, ne excrochează fără nici un pic de ruşine".

Dar asupra acestei formidabile excrocherii vom mai reveni.